

अतिभारोदुष्करंदैवस्य किमपि नास्ति ॥ अस्य दैवस्य अतिवर्त्तनं अतिक्रमणं च नास्ति केनचित्कृतमिति शेषः दैवस्य प्राधान्यप्रतिपादकमागमं प्रतिपालये मानये दैवाधीनास्मीति मत्त्वानशोचामीत्यर्थः ॥ ७ ॥ स्थितमिति यथारिक्तं सरः पुनः कालेन पूर्यत एवं अहमपि पुनः श्रियं प्राप्स्याम्येवेति निश्चयेन पर्यायं कालवैपरीत्यं इच्छन्ती ॥ ८ ॥ यस्य पुंसो र्यो दैवेन विपद्यते न श्यति तेन दैवस्यैव आगमे आनुकूल्ये यत्नः कार्यः दैवान् शोर्थः पुनर्जपहोमादिना आहर्त्तव्य इत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ कुरुनिति मम मत्संबंधी मन्त्रिमित्तकः कच महादिः अयं क्लेशः पांडवेयान् पांडोः स्त्री पांडवीकुंती तस्याः पुत्रान् युष्मान् प्राप्तः सन् कुरुन्भीष्मादी

न दैवस्यातिभारोस्ति न चैवास्यातिवर्त्तनं ॥ इति चाप्यागमं भूयो दैवस्य प्रतिपालये ॥ ७ ॥ स्थितं पूर्वं जलं यत्र पुनस्तत्रैव गच्छति ॥ इति पर्यायमिच्छन्ती प्रतीक्षे उदयं पुनः ॥ ८ ॥ दैवेन किल यस्यार्थः सुनीतोऽपि विपद्यते ॥ दैवस्य चागमे यत्नस्तेन कार्यो विजानता ॥ ९ ॥ यत्तु मेव च न स्यास्य कथितस्य प्रयोजनं ॥ पृच्छ मांदुः खितांतत्त्वं पृष्टाचात्र ब्रवीमि ते ॥ १० ॥ महिषी पांडुपुत्राणां दुहिता द्रुपदस्य च ॥ इमामवस्थां संप्राप्तमदभ्याकाजिजीविषेत् ॥ ११ ॥ कुरुन्परिभवेत् सर्वान् पांचालानपि भारत ॥ पांडवेयांश्च संप्राप्तो मम क्लेशोऽत्यरिंदम ॥ १२ ॥ भातृभिः श्वशुरैः पुत्रैर्बहुभिः परिवारिता ॥ एवं समुदितानारीका त्वन्यादुःखिता भवेत् ॥ १३ ॥ नूनं हि बालयाधातुर्मया वै विप्रियं कृतं ॥ यस्य प्रसादादुर्नीतं प्राप्तास्मि भरतर्षभ ॥ १४ ॥ वर्णावकाशमपि मे पश्य पांडवयादृशं ॥ तादृशो मे न तत्रासीदुःखे परमकेतदा ॥ १५ ॥ त्वमेव भीमजानीषेयन्मे पार्थ सुखं पुरा ॥ साहं दासी त्वमापन्नानशांतिमवशालभे ॥ १६ ॥ नादैविकमहं मन्ये यत्र पार्थो धनं जयः ॥ भीमधन्वामहाबाहुरास्तेऽच्छन्न इवानलः ॥ १७ ॥ अशक्या वेदितुं पार्थ प्राणिनां वै गतिर्नरैः ॥ विनिपातमिमं मन्ये युष्माकं त्यविचिंतितं ॥ १८ ॥ यस्यामममुखप्रेक्षायूयमिंद्रसमाः सदा ॥ सा प्रेक्षे मुखमन्यासामवराणां वरासती ॥ १९ ॥ पश्य पांडव मेऽवस्थां यथानार्हामिवैतथा ॥ युष्मासु ध्रियमाणेषु पश्य कालस्य पर्ययं ॥ २० ॥ यस्याः सागरपर्यं ता पृथिवी वशवर्तिनी ॥ आसीत्साद्य सुदेष्णाया भीता हं वशवर्तिनी ॥ २१ ॥ यस्याः पुरः सरा आसन् पृष्ठतश्चानुगामिनः ॥ साहमद्य सुदेष्णायाः पुरः पश्चाच्च गामिनी ॥ २२ ॥ इदं तु दुःखं कौतियममासत्यं निबोधत ॥ यान जातु स्वयं पिषेगात्रोद्वर्त्तनमात्मनः ॥ अन्यत्र कुंत्या भद्रं ते सापि न ण्यद्य चंदनं ॥ २३ ॥

नृपांचालान्द्रुपदादींश्च परिभवेत् नाशयेदित्यर्थः ॥ १२ ॥ समुदितासम्यगुदयवत्यपि एवं कान्यादुःखिता भवेन्नकापि श्रीमतामापदो न दृष्टा एवममनुदृष्टा इति महदाश्चर्यमिति भावः ॥ १३ ॥ बालयानतु प्रौढया तंबाल्येकतमपराधं न स्मरामि यस्य प्रसादादिदं दुर्नीतं दुरवस्थां प्राप्तास्मि ॥ १४ ॥ वर्णावकाशो दीप्तिसंकोचः बन्धान् वल्कलधारणयुक्तात्स्वातंत्र्याद्विव्यान् वत्ससंयुक्तं पारतंत्र्यमतिदुःखदमिति भावः तत्र वने इदानीं यथा दीप्तिसंकोचोऽस्ति न तथा वने आसीदित्यर्थः ॥ १५ ॥ अवशापराधीना ॥ १६ ॥ अदैविकं किंतु दैविकमेव ॥ १७ ॥ विनिपातं पराभवं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥